

ŽIVLJENJE JE DRAGOCENO

Nekateri menijo, da je samomor edina rešitev za vse njihove težave. Mislijo: »Um povzroča vse naše trpljenje. Pokončajmo ga.« To je največji greh. Uma se ne da tako preprosto uničiti. Človek nikoli ne bi smel gojiti tako nizkotne zamisli. Moral bi biti pripravljen pogumno se soočiti z vsako težavo in si prizadevati posvetiti svoje življenje.

Slednik: Svami, ko sem v težavah pomislim na samomor.

SaiBaba: Ne smeš. Ne glede na to, kako zapleteno je življenje, poskušaj biti njegov gospodar in ne suženj. Vsako človeško bitje ima vnaprej odrejeno življenjsko dobo. To je podobno podnajemnikom. Preden se odselite iz hiše, si morate zagotoviti drugo v katero se boste vselili. Podobno, preden zapusti telo, Bog odredi drugo telo in življenjsko dobo, odvisno od karmičnega dolga. V primeru, da sami sebi vzamete življenje, si prikrajšate priložnost, da čim prej do konca zbrišete svojo karmo in dosežete večno prebivališče. Samomor vas ustavi na pol poti. Izkusili boste grozljivo stanje. V naravi ni praznega prostora. Bog je izpolnil ves prostor z duhovi in mnogim drugim nevidnim bitjem in ko naredite samomor, se le-ta pojavijo in vas pestijo. /.../ Torej, ne uničujte življenja, ki vam ga je Bog dal, temveč ga preživite v pravičnosti. Oseba, ki se umirjeno sooča z življenjskimi težavami in se vedno spominja na Boga, bo nekega dne zagotovo osvojila Njegovo milost. Nikoli ne podvomite o Bogu. Sprejmite preizkušnje z vero v Boga.

NAPAČNA HRANA ZA TELO IN UM

Združene države Amerike slovijo kot dežela boga Kubere, boga bogastva. Ljudem ne primanjkuje hrane in zadovoljstva. Kljub temu pa imajo smrtnost višjo kot v drugih državah. Ljudje tam ne umirajo na običajen način, temveč gre za tegobno umiranje. Kaj je vzrok temu? Ali to pomeni, da nimajo hrane ali zdravil? Ne.

V Evropi je svoboda. Na Švedskem vlada popolnoma skrbi za preskrbo svojega prebivalstva. Ljudem ničesar ne primanjkuje. Pa vendar je na Švedskem število samomorov zelo visoko. In ne samo to, tudi število ločitev je najvišje. Zakaj se to dogaja? Vse je odvisno od hrane, ki povzroča mentalno vznemirjenost. /.../ Ko se v vas, kljub najboljšimi naporu, porajajo grde škodljive misli polne sovraštva ali jeze ali poltenosti, zavedati se morate, da je to le posledica napačnega prehranjevanja ali pa družbe v kateri se giblujete, vaših prijateljev, knjig, filmov ali kakšnih drugih oblik zabave. Izogibajte se jim in molite k Bogu, ki je vaš zaščitnik, da vas reši pred pogubo. Naj vam povem, da se misli o samomoru porajajo iz najnižje strahopetnosti. Ne pustite jim blizu. Bodite pogumni in odločni, da prebrodite kakršnokoli težavo s katero se srečate. Kdo vam lahko škoduje, če imate Boga v sebi?

- Sathya Sai Baba

*(Odlomki iz knjig »Sathya Sai Speaks« in
» A Compendium of the Teachings of Sathya Sai Baba«)*

ŽIVETI V ZAVESTI O ENOSTI

Odlomek iz govora Svamija Vivekanande

Smo kot sviloprejka, ki iz sebe ustvari nitko in sprede kokon ali zapredek v katerega se sčasoma zaplete in ujame. Zapletenost pa ne traja večno. V kokonu bomo dosegli duhovno spoznanje in se prebili na svobodo kot metulj. Zapletli smo se v mrežo vzrokov in posledic in zaradi lastnega neznanja se počutimo ujete, jočemo in kličemo na pomoč. Toda pomoč ne bo prišla od zunaj temveč iz naše notranjosti.

Izjočite se vsem Bogovom veselja. Osebnost sem jokal leta in leta in nazadnje je pomoč le prišla. Ampak prišla je od znotraj. Moral sem popraviti vse, kar sem pred tem naredil narobe, kajti to je edini način. Moral sem strgati mrežo, ki sem jo sam vrgel nase in moč, da to naredim sem dobil iz sebe. Prepričan sem, da niti ena odločitev v mojem življenju, bodisi dobra ali slaba, ni bila nekoristna ter, da so me tako dobre kot slabe oblikovale v tisto, kar sem danes. V svojem življenju sem naredil veliko napak, toda prepričan sem, da v primeru, če jih ne bi napravil, danes ne bi bil to kar sem. Zato sem zelo vesel, da sem jih naredil. S tem ne mislim, da morate oditi domov in namenoma grešiti. Nočem, da me narobe razumete. Samo, ne obžalujte preteklih napak, ki ste jih zagrešili, marveč se zavedajte, da se bo na koncu vse izteklo dobro. **Drugače ne more biti, kajti dobrota je naša narava, čistost je naša narava in ta narava se nikoli ne uniči. Naša temeljna narava vseskozi ostaja nespremenjena.**

Če vam rečem, da ste že po naravi grešni in vas pošljem domov, da delate pokoro in celo življenje obžalujete, ker ste naredili nekaj napačnih korakov, vam to ne bo pomagalo, temveč vas bo še bolj oslabilo in še bolj pogreznilo v zlo. /.../ Kakšno korist imate od tega, da vse življenje govorite: *»Oh, grešen sem! Toliko slabega sem naredil!«* To ni težko priznati. Prinesite luč in zlo bo izginilo v trenutku. Zgradite svoj značaj in pokažite resnični obraz, ki je svetel, izžarevajoč in vedno čist. Zglejte ta obraz v vseh okoli sebe. Rad bi videl, da vsak izmed vas doseže raven s katere bo lahko, celo v največjem ničvrednežu, zagledal božanskost in namesto, da ga obsodi, izjavi: **»Vstani presvetli, vstani ti, ki si vedno čist, vstani ti, ki ne poznaš ne rojstva ne smrti, vstani vsemogočni in pokaži svojo resnično naravo. Ne spodobi se ti, da se ukvarjaš z malenkostmi.«**

Tako se glasi najbolj vzvišena molitev, ki jo prinaša teorija o enosti (Advaita). S to molitvijo se spominjamo na svojo resnično naravo; na Boga, ki je vedno v nas. O Njem vedno premišljujemo kot o neskončnem, vsemogočnem, blagodejnem, dobrem, nesebičnem, neomejenem. Ker je ta naša narava nesebična je hkrati tudi močna in neustrašna, saj strah prežema samo sebičneža. Koga naj se boji tisti, ki si ničesar ne želi zase? Kaj ga lahko ustraši? Kako naj se ta ustraši smrti? Kako ga lahko ustraši zlo?

Torej, če se imamo za osebe, ki verjamejo v enost stvarstva, moramo sprejeti, da naše stare osebnosti ni več. Naše staro ime - gospod ta in ta, gospa ali gospodična ta in ta - je izginilo, ker je bilo le predsodek. Kar nam ostane je večno čisti, močni, vsemogočni, vsevedni (božanski) jaz, kar je tudi edino, kar nam lahko ostane. S tem iz nas izgine ves strah. Kajti, kdo nas lahko poškoduje, če smo vseprisotni?

- Svami Vivekananda
(Iz knjige *Practical Vedanta*)

Vprašanje za premislek:

V čem je dragocenost življenja?

Kako nam vera v Sai Babo, božanskost in življenjske vrednote pomaga v kriznih obdobjih v življenju?

Kako resno jemljem svojo duhovno vadbo in vero v življenjske vrednote?

Kako okrepiti svojo vero?